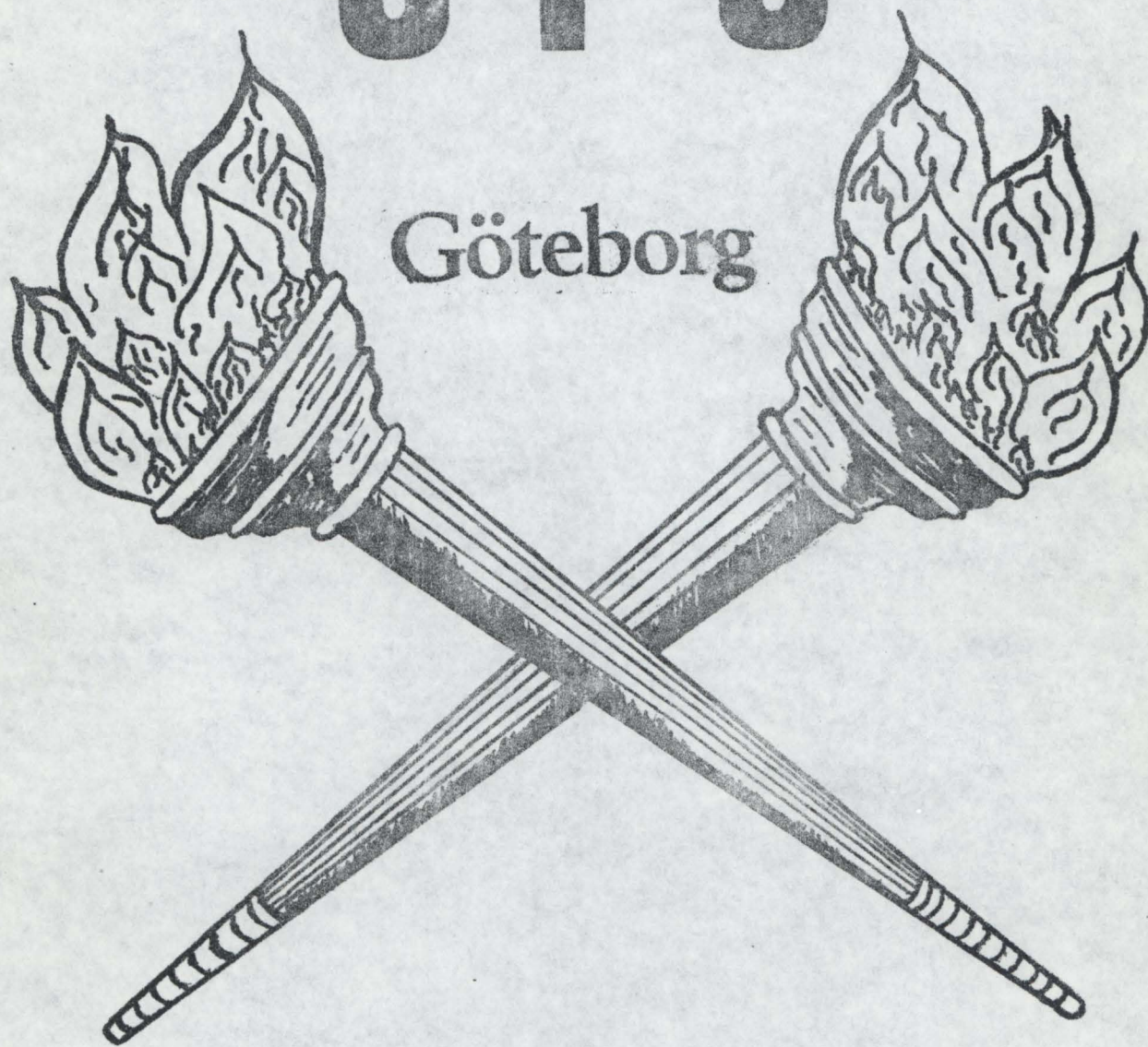

UFO

MÅNADSBLAD

2. 69

UFO - G Ö T E B O R G

Redaktör
och ansvarig utgiv.
Jörgen Kjernell
Tel: 49 42 92

Postadr: Box 46 017
400 35 Göteborg 46

Lok: Dr. Liborius g 14

Föreningens oavslåtliga
strävan är att på ett
reellt sätt ge allmän-
heten kännedom om UFO.s
existens.

Kapten
Thomas Mantell

VAR HAN GÅTANS LÖSNING NÄRA ?

Den 7 januari 1948 - ett år efter den amerikanska "tefatsvågen" - omkom Kapten Thomas Mantell under en jakt på ett flygande tefat.

Som ledare för en division jaktplan, var han denna dags eftermiddag på väg från Mariettabasen i Georgia till Standiford Field nära Louisville i Kentucky.

Ett femtiotal personer hade ringt polisen i Madisonville och rapporterat att de såg ett stort runt och metalliskt föremål på himlen. Statspolisen larmade Godman Field - en flygbas vid Fort Knox. En kvart senare fick man från trafikledaretornet på denna bas, syn på UFO.n. Bland de första som såg den var trafikledaren och säkerhetsofficeren. Dessa tillkallade basens chef, överste Gay Fix som också han såg föremålet. Fix anropade den division jaktplan vilken leddes av Kapten Mantell och beordrade dem att undersöka vad det kunde vara. Efter en stund rapporterade Mantell, att även han såg den främmande gästen.

Ytterligare något senare återvände Mantells kamrater till basen på grund av syrebrist. Mantell fortsatte däremot ensam. Han rapporterade vid ett tillfälle att föremålet verkade lägga sig "till vila" men så fort han närmade sig satte det upp en svindlande fart.

- Det ligger nu rakt framför mig, säger han i nästa sekund - och jag går in för att titta närmare på det ! Det verkar vara av metall och är enormt stort. Klockan var vid detta tillfälle 15,15 och

detta råkade bli Mantells sista budskap till jorden. En knapp timma senare hittade man hans kropp och flygplan .

Mantells klocka hade stannat på 15, 18. Delar av vraket låg utspridda på ett avstånd av 500 meter från nedslagsplatsen.

Från detta ögonblick har de mest fantastiska gissningar om hans död kommit i omlopp. Air Force - som från början intagit en negativ attityd till dessa föremål - säger att Mantell bara jaget en väderballong. I nästa ögonblick säger man att han jagat planeten Venus. Vid undersökning av vrakdelarna kunde man inte upptäcka några kulhål. Inte heller var planet radioaktivt och någon eld hade inte härjat i planet. Däremot lägger man märke till att delarna verkade skurna i strimlor av någon okänd kraft.

En navigatör vid radarbasen påstår sig ha uppfattat, att Mantell skulle ha sagt - "Min Gud, det är människor i det!" Detta har dock aldrig vederlagts. Han hade även rapporterat att han såg tre hål på föremålets undersida.

Mantell var känd som en mycket driven stridsflygare med många goda meriter. De övriga i hans division har mot Air Forces förklaringar erbjudit sig att när som helst flyga sina plan rakt igenom dessa väderballonger, för att bevisa att någon skada inte kommer att uppstå på planen. Astronomer skakar på huvudet när Venus säges börja hälsa på vid jordytan.

Vad som verkligen hände lär man nog aldrig få veta - gissningsvis kan antas, att Mantell nog är den som varit gätans lösning närmast.

Jarl Aberg

DET TYSTA VITNET

+++++

En mörk kväll i slutet av augusti 1965 är en långträdare på väg söderut mot Trelleborg. Chauffören och hans medhjälpare i bilen har hunnit fram till den plats där Hallandsåsen börjar sin stigning uppåt, när de vid sidan av vägen får syn på en mindre bil som ligger kullvräkt.

Det stod genast klart för dem båda att en olycka inträffat varför de stannade sitt tunga fordon och tog sig ner för den sluttande grässlätten till platsen.

Vid sidan om bilen finner de en ung kvinna sittande till synes oskadd. Vid sina försök att tala med henne får de emellertid inget svar - endast teckenspråk. Chaufförerna bedömde läget sålunda, att kvinnan fått en chock av det inträffade varför de tar henne med upp till sin egen bil för transport till Halmstad lasarett.

Under den korta tid som de båda chaufförerna var vid platsen hann de lägga märke till en del egendomliga fakta. För det första kunde de inte upptäcka någon som helst skada på det banta vägräcket - varken framåt vägen eller tillbaka - som skulle tyda på att bilen kört igenom på så sätt. Ej heller fanns det minsta spår framför eller bakom bilen - ingen väg som den skulle ha kunnat köra på - och inga buckor på bilen.

De överlämnade den unga kvinnan till läkarna på lasarettet som genast satte igång med att försöka häva det chocktillstånd man ansåg att hon befann sig i. Trots alla hjälpmedel, kunde läkarna inget göra åt fallet - kvinnan var och förblev stum - så än idag, tre år efteråt.

Av en händelse fick en icke namngiven person reda på upplevelsen av de båda männen. Ett Besök hos kvinnan i hennes hem avslöjade följande:

Kvinnan hade färdats norrut i sin bil, på väg till Halmstad. Vid nerfärden på Hallandsåsens norra sida, upptäcker hon ett intensivt ljus i sin backspegel. Hennes första tanke var att en bilist ville köra om, varför hon saktar in. Det kommer emellertid ingen bil. Istället upptäcker hon starx efter hur ljusskenet kom fram snett ovanför bilens tak. Hon urskiljer klart en oval farkost med ett bländande sken omkring sig. Hon blir tvungen att skugga med handen för att inte bli helt bländad. Genast

PÅ MÅNGAS BEGÄRAN återberättas här händelsen vid Hallandsåsen där den unga kvinnan under en bilfärd blev angripen av en UFO.

Alltsedan den dagen är och förblir kvinnan stum.

Någon riktig klarhet i vad som hände får vi nog aldrig - men läs den sensationella berättelsen som kvinnan själv berättar - genom att använda en krita och en liten svart tavla

+++++

ser hon hur röda ktiga strålar riktar ner mot henne och hon förmärker hur hon liksom lyfts uppåt. Från det ögonblicket och till dess hon blev funnen vid den kullvräkt bilen - har hon inget minne.

Kvinnan understryker särskilt att hon i samband med de röda strålarna kände sig förlamad.

Polisen som senare gjorde undersökningar på platsen kunde liksom de båda chaufförerna konstatera, att det inte fanns något som helst märke på vägräcket - icke heller spår av bilhjul vid platsen. Om bilen skulle ha rullat ner för slätten skulle på den mjuka gräskanten tydliga spår ha funnits - men icke heller detta.

Vid undersökning av bilen fann man inga bucklor men däremot fanns på dess högra sida märken, som tyder på att lacken varit utsatt för stark hetta.

När flygande tefat kommer på tal, säger kvinnan att hon inte alls tror på sådant och medger inte att så kan vara fallet. Hennes make - hon är numera gift - tror dock att föremålet har varit utomjordiskt.

Hennes enda önskan idag är att få talförmågan tillbaka så att hon kan tala med sin lilla dotter som i sin tur tycker att det är egendomligt att inte hennes mamma kan tala som alla andra mammor.

Det kanske kan vara av intresse för ufologerna att veta, att det i hela världen finns sex exakt likadana fall men där dock talförmågan återkommit efterhand.

Polisen som gjorde undersökningen föredrog i brist på annat, att säga att bilen blåst av vägen. Vad som nu talar mot detta är att det rådde vindstilla denna vackra augustikväll.

Jag återkommer vidare med UFO-fall som käart visar direkta övergrepp på människor och djur.

+++++

Rune Rydebändt

PÅ TAL OM RAPPORTER OCH DESS VANSKLIGHETER

Gamle Pettersson, som i barndomen ej fick lära sig läsa ordentligt, blev en gång anmodad att läsa upp en kungörelse om en avviken officer för bönderna.

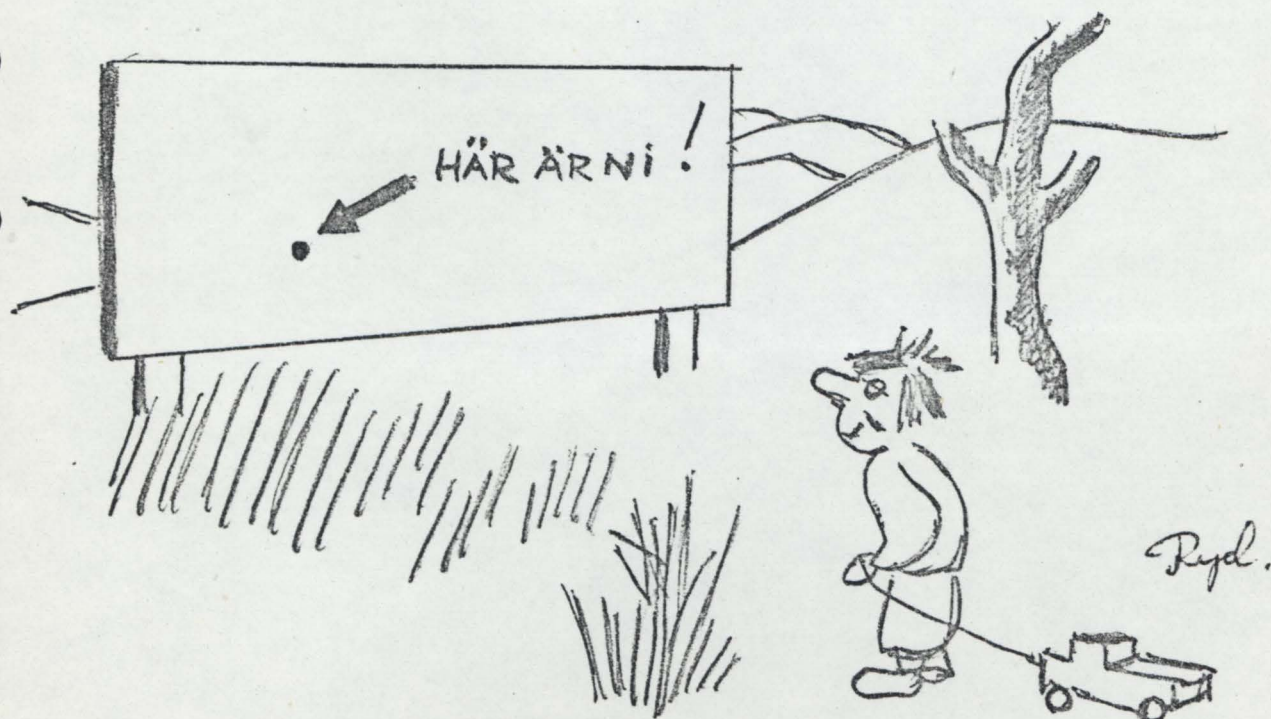
Kungörelsen löd:

Skvadronchefen Knut Trygg vid Kungl Kavalleriregementet avvek igår från sitt kompani. Signalementet lyder: Snarare korpulent än mager. 1,80 meter lång, rödbrusigt ansikte, buskiga ögonbryn, polisonger vid öronen, mörkt krusigt hår, gula plomber i tänderna, krutsprängd näsa, en karbunker i nacken samt en större värta på hakan. Högra handen var tatuerad. Han var klädd i blå fältkolett med blanka tennknappar, mollskinnsbyxor med revärer, vita axelepåletter samt sabel med vidhängande portopé. Hög mössa på huvudet. Han har livligt temperament och uttrycker sig lakoniskt. Sist han var synlig, satt han i Berns salonger i sällskap med fältväbel Sven Flod samt en välfödd madam, klädd i gredelint blusliv och med en svart kapott på huvudet. Officiella upplysningar angående rymmaren lämnas till Bataljonsexpeditionen så fort sig göra låter.

Pettersson läste:

Skvadronchefen Krutrygg vid Kungl. Kalabalikregementet avvek igår från sitt kompani. Signalementsluder: Smalare kompetent än mager. 1,80 meter lång, brödlusigt ansikte, bussiga ögonbryn, poliskordonger vid öronen, mörkt kusligt hår, gula plommon i tänderna, krusbär i näsan, en filbunke i nacken samt en större tårta på hakan. Högra handen var trafikerad. Han var klädd i blå fläskkotlett med blanka tekoppar, måsnkensbyxor med gevär, vita axelomeletter samt snabel med vidhängande portmonnä. Högmässa på huvudet. Han har livlig temperatur och uttrycker sig platoniskt. Sist han var synlig, satt han i Berns kalsonger i sällskap med fältdjäveln Svinfot samt en väggmadam klädd i krinolin och busliv och med en svart karott på huvudet. Artificiella upplysningar om rumlaren torde lämnas till Bataljexplosionen så fort sig göra låter.

Rune Rydebrandt

KRAFTSTATION I RYMDEN

Utan solen skulle allt liv på jorden vara otänkbart. Solen är centrum i vårt planetsystem och ger oss både ljus och värme samtidigt. Den är också vår starkaste energikälla. I reaktion till universum är solen bara en av miljarder stjärnor.

Fotografier av solen visar bara själva solytan den s.k. fotosfären, från vilken solljuset återkastas från solens inre. De mest intressanta detaljerna av fotosfären är de s.k. solfläckarna, som inte är permanenta, men tillräckligt varaktiga för att man skall kunna veta att solens omloppstid är 25 dygn.

Fotografier av solen har också visat s.k. protuberanser - gasmassor - som med en våldsam kraft kastas ut från solen. Den största hittills observerade protuberansen nådde en höjd av 150,000 km.

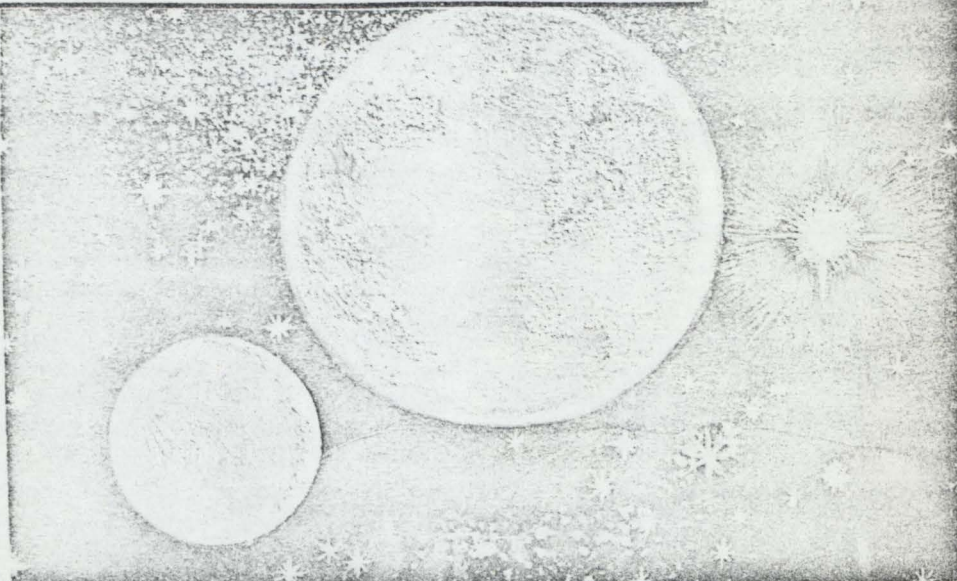
Vid solförmörkelse är solcoronan klart synlig och den sträcker sig utanför själva solytan, men avger ett betydligt svagare ljus och innehåller gaser av mindre täthet.

Eftersom solen är den stjärna som ligger närmast oss, vet vi också mest om den. Man har räknat ut att solens diameter är 1,390,000 km d.v.s. 109 gånger jordens diameter. Volymen är 1,300,000 gånger jordens och dess massa 332,500 gånger vår egen. Solens medeltäthet är endast 1/4 av jordens och avståndet till den är c:a 150,000,000 km. Solljuset når jorden på 8 minuter och 20 sekunder. Om solen skulle slockna eller minska, eller rent av försvinnat skulle vi inget märka förrän efter 8 minuter. Solen sänder också ut en annan form av energi än bara värme och ljus. Därifrån kommer infraröda strålar, radiovågor och röntgenstrålar.

Gasmassornas täthet och temperatur kulminerar i solens centrum och avtar mot solytan, vars temperatur är omkring 6,000 gr C. Teoretiska beräkningar pekar mot temperaturer på omkring 15,000,000 gr C i solens centrum. Om man gör tankeexperimentet att man på jorden kunde framställa en kamin som alstrade denna enorma värme så skulle allt förbrännas inom åtskilliga hundra kilometers omkrets.

Solen är helt gasformig, annars skulle så enorma temperaturer aldrig kunna uppnås. De flesta grundämnen som finns på jorden återfinns vi också på solen. Vi kan inte påstå att solen "brinner". Om den gjorde det så skulle den för längesedan förvandlats till aska. Om den t.ex. bestod av kol och syre skulle den inte brinna mer än 2,500 år från nu räknat. Det är alltså klart att solens energikälla inte är kemisk utan att det i solens inre pågår kärnprocesser av i princip samma slag som i vätebomber. Vetenskapen tror sig veta att solen inte kommer att slockna eller ens svalna inom de närmaste årmiljarderna.

Vår nuvarande kunskap om solen är ytterligt liten och det finns således enormt mycket att upptäcka om denna "Rymdens kraftstation". Vetenskapsmännen avslöjar för varje dag mer och mer av universums hemligheter och här bidrager ett intensivt studium av vår närmaste stjärna - SOLEN.

+++++

DEN FANTASTISKA LASERN

Tänk er en ljusstråle miljoner gånger starkare än soltemperaturen. En stråle med så fruktansvärd energi att den på bråkdelen av en sekund slår hål i den tjockaste stålplåt eller i en diamant. Denna "ljuskula" är antagligen detta århundrades största uppfinning.

Lasern, som "såg dagens ljus" 1958 åstadkoms först genom en relativt enkel tillämpning av atomfysikens lagar. När en elektron (d.v.s. en elementpartikel med negativ laddning) frigörs, avger den energi som kan omvandlas till ljus. En laser fungerar så att en ljuskälla avger energi till ett särskilt ämne - en syntetisk rubin eller en blandning av helium- och neongas. De härigenom påverkade elektronerna rör sig nu snabbare medan andra rör sig långsammare. Härav uppstår en strålningsprocess. Dessa fotoner - som de kallas - är ljuspartiklar som i förening med den ursprungliga ljuskällan utgör första länken i en kedjereaktion som i sin tur förvandlas till en kraftig ljusstråle vilken focuseras genom en teleskopisk lins till en intensiv stråle.

Lasern är den första kända källan till vad som kallas "sammanhängande" ljus. Vanligt ljus sprids i alla riktningar. En vanlig strålkastare t.ex. som riktas mot månen skulle spridas till en diameter av drygt 40,000 km och skulle bli alltför svag för att nå fram till månen. En laserstråle har redan framgångsrikt riktats mot och reflekterats från månens yta. I maj 1962 riktades en tunn röd stråle mot månens yta - på 356,000 km avstånd - från MIT-laboratoriet i Massachusetts och åstadkom en fläck med c:a 3,200 meters diameter på månen. Fläcken kunde lätt upptäckas genom astronomiska teleskop.

Denna sammanhängande ljusstråle kan också användas för överföring av energivågor över stora avstånd. Laserstrålen kan sålunda användas för att överföra bilder, ljud och andra kommunikationsmedia. En enda laserstråle kan bära lika mycket informationer som alla nu existerande radiokanaler. En enda laserstråle skulle kunna överföra över 3000 olika TV-program eller 1 miljon telefonsamtal samtidigt.

Laserstrålen kommer antagligen att användas i stället för radar då det gäller att fastställa avstånden till - hastigheter och riktningen hos luftburna farkoster av alla slag. Lasern kan avge 10,000 fler informationer per sekund.

Man måste räkna med - trots det avskräckande - att lasern kommer att användas som rymdvapen i framtiden. Brandstrålar som gör människor och djur blinda. Science-fictionromanernas dödsstråle är nästan nu ett faktum. Dessa strålar har dessutom ljusets enorma hastighet.

Det återstår dock ännu en del problem att lösa. Vissa lasernanläggningar fördrar stora kraftförsörjningskällor. Några reflekterar laserstrålen på fel våglängd, medan andra bara är användbara vid vissa temperaturer. Men dessa problem kommer antagligen mycket snart att vara lösta genom den intensiva forskning inom laserområdet som pågår över nästan hela världen.

En laser uppfunnen av General Electric i USA verkar att inom ett tiotal år göra Edisons glödlampa till ett museiföremål. Glödlampan kommer då att ersättas av ett stycke metall inte större än spetsen av en blyertspenna. Den kommer i det närmaste att vara oförstörbar och kommer aldrig att "brinna ut".

Dessa exempel och andra ej nämnda gör det klart att lasern kan komma att få en vidsträckt användning och kommer att påverka vår industri, framställning av kemikalier och hjälpa den medicinska forskningen framåt - och allt detta får vi tacka en anordning för, som inte är större än ett dricksglas.

+++++

Rune Rydebrandt